31970L0311

PADOMES DIREKTĪVA

(1970. gada 8. jūnijs)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju stūres iekārtu

(70/311/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo sevišķi tā 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā tehniskās prasības, kam mehāniskajiem transportlīdzekļiem jāatbilst, ievērojot valsts tiesību aktus, *inter alia* attiecas uz stūres iekārtu;

tā kā šīs prasības katrā dalībvalstī ir citādākas; tā kā tādēļ ir vajadzīgs, lai visas dalībvalstis pieņem vienādas prasības kā papildinājumu vai aizvietotāju esošajiem tiesību aktiem, lai varētu izmantot tipa apstiprinājuma kārtību, kas minēta Padomes Direktīvā (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ([3]), piemērojot atbilstoši katram transportlīdzekļu tipam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā "transportlīdzeklis" nozīmē jebkuru mehānisko transportlīdzekli, kas domāts lietošanai uz ceļa, ar virsbūvi vai bez tās, kuram ir vismaz 4 riteņi un maksimālais projektētais ātrums pārsniedz 25 km/h, un to piekabes, izņemot transportlīdzekļus, kas brauc pa sliedēm, lauksaimniecības traktorus un mašīnas un transportlīdzekļus, kas iesaistīti sabiedrisko darbu veikšanā.

2. pants

Ja stūres iekārtā ir ievērotas pielikumā noteiktās prasības, neviena dalībvalsts nedrīkst atteikties izsniegt transportlīdzeklim EEK vai valsts tipa apstiprinājumu.

3. pants

Lai pielāgotos tehnikas attīstībai, pielikumos vajadzīgos grozījumus izdara saskaņā ar procedūru, kas minēta 13. pantā Padomes 1970. gada 6. februāra direktīvā par mehānisku transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprināšanu.

([1]) OV C 160, 18.12.1969., 7. lpp.
([2]) OV C 10, 27.1.1970., 18. lpp.
([3]) OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.

4. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā noteikumi, kas satur vajadzīgās prasības, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām astoņpadsmit mēnešu laikā no tās paziņošanas brīža, un tūlīt informē par to Komisiju.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus galvenos tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz ko atteicas šī direktīva.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1970. gada 8. jūnijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P.HARMEL

PIELIKUMS

1. DEFINĪCIJAS

1.1. **Stūres iekārta**

Stūres iekārta nozīmē transportlīdzekļa visu veidu ierīces, kas nosaka tā kustības virzienu.

Stūres iekārta sastāv no:

— stūrēšanas ierīces,

— stūres mehānisma,

— vadāmiem riteņiem,

— ja nepieciešams, īpašas ierīces papildu vai neatkarīgai enerģijas padevei.

1.1.1. *Stūrēšanas ierīce*

"Stūrēšanas ierīce" ir tā daļa, ko tieši darbina vadītājs, lai stūrētu transportlīdzekli.

1.1.2. *Stūres mehānisms*

1.1.2.1. Mehānisko transportlīdzekļu gadījumā "stūres mehānisms" ir visas sastāvdaļas starp stūrēšanas ierīci un vadāmajiem riteņiem, izņemot īpašo ierīci, kas minēta 1.1.4. punktā. Stūres mehānisms var būt mehānisks, hidraulisks, pneimatisks, elektrisks vai jaukts.

1.1.2.2. Piekabes gadījumā "stūres mehānisms" ir visas sastāvdaļas, kas uz vadāmajiem riteņiem pārnes vajadzīgo spēku, lai mainītu transportlīdzekļa kustības virzienu.

1.1.3. *Vadāmie riteņi*

"Vadāmie riteņi" ir riteņi, kuru pagriezienu var tieši vai netieši mainīt attiecībā pret transportlīdzekli, lai mainītu transportlīdzekļa kustības virzienu.

1.1.4. *Īpašā ierīce*

"Īpašā ierīce" ir tā stūres iekārtas daļa, kas dod papildu vai neatkarīgo enerģiju. Papildu vai neatkarīgo enerģiju var dot jebkura mehāniska, hidrauliska, pneimatiska, elektriska vai jaukta sistēma (piemēram, eļļas sūknis, gaisa sūknis vai akumulators).

1.2. **Dažādi stūres iekārtu tipi**

1.2.1. Atkarībā no vadāmo riteņu noliekšanai vajadzīgās enerģijas avota izšķir šādu tipu stūres iekārtas:

1.2.1.1. *rokas stūres iekārtas*, kurās stūrēšanai vajadzīgo enerģiju nodrošina tikai vadītāja muskuļi;

1.2.1.2. *stūres iekārtas ar stūres palīgiekārtu*, kurās stūrēšanai vajadzīgo enerģiju nodrošina vadītāja muskuļi un īpašā ierīce, kas minēta 1.1.4. punktā;

1.2.1.3. *stūres iekārtas ar pastiprinātāju*, kurās enerģiju stūrēšanai dod tikai īpašā ierīce, kas minēta 1.1.4. punktā.

1.3. **Stūrēšanas spēks**

"Stūres spēks" ir spēks, kādu vadītājs pieliek stūrēšanas ierīcei, lai stūrētu transportlīdzekli.

2. UZBŪVES, MONTĀŽAS UN PĀRBAUDES PRASĪBAS

2.1. **Vispārējas prasības**

2.1.1. Stūres ierīcei ir jānodrošina viegla un droša rīkošanās ar transportlīdzekli; vajadzības gadījumā transportlīdzeklis ir jāaprīko ar stūres palīgiekārtu.

2.2. **Sīki izstrādātas prasības**

2.2.1. *Stūrēšanas ierīce*

2.2.1.1. Stūrēšanas ierīcei jābūt viegli lietojamai un ar to jābūt viegli rīkoties. Tai jābūt projektētai tā, lai riteņus var novirzīt pakāpeniski. Stūrēšanas ierīces kustības virzienam jāatbilst vēlamajai transportlīdzekļa braukšanas virziena maiņai.

2.2.1.2. Stūrēšanas spēks, kas vajadzīgs, lai apbrauktu apli ar 12 metru rādiusu, sākot no stāvokļa taisni uz priekšu, nedrīkst pārsniegt 25 kilogramus.

Ja ir stūres palīgiekārta, papildu enerģijas apgādes pārtraukuma gadījumā vajadzīgais stūrēšanas spēks nedrīkst pārsniegt 60 kilogramus.

2.2.1.3. Lai pārbaudītu atbilstību 2.2.1.2. punkta prasībām, transportlīdzeklim jāapraksta kustība pa spirāli ar ātrumu 10 km stundā, sākot no stāvokļa taisni uz priekšu. Stūres ratam pielikto stūrēšanas spēku atzīmē līdz mirklim, kad stūres rats sasniedz stāvokli, kurā transportlīdzeklis uzsāk aprakstīt apli ar 12 metru rādiusu; stūrēšanas spēks nedrīkst pārsniegt noteiktos lielumus. Manevra ilgums (laiks no stūres ierīces darbināšanas sākuma līdz mirklim, kad tā sasniedz stāvokli, kurā izdara mērījumus) nedrīkst pārsniegt četras sekundes normālos nosacījumos un sešas sekundes, ja palīgiekārta ir bojāta. Viens manevrs jāizdara pa kreisi un viens pa labi.

Testa vajadzībām transportlīdzeklis jāpiekrauj līdz tehniski pieļaujamam maksimālajam svaram; riepu spiedienam un arī svara sadalījumam uz asīm jābūt tādam, kā norādījis ražotājs.

2.2.2. *Stūres mehānisms*

2.2.2.1. Ir jābūt iespējai stūrēt transportlīdzekli pat gadījumā, ja pilnīgi vai daļēji nedarbojas stūres mehānisma hidrauliskās, pneimatiskās vai elektriskās sastāvdaļas.

2.2.2.2. Mehāniskajam stūres mehānismam jābūt tā konstruētam, lai atbilstu visām ekspluatācijas prasībām. Tam jābūt viegli pieejamam apkopei un pārbaudei.

2.2.3. *Vadāmie riteņi*

2.2.3.1 Aizmugures riteņi nedrīkst būt vienīgie vadāmie riteņi.

2.2.3.2. Ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru aizmugures riteņi ir arī vadāmie riteņi, ir jāizdara šāda pārbaude:

2.2.3.2.1. Vadītājam ir jāspēj noturēt aizmugures riteņus taisnā līnijā, neizdarot nenormālu stūrēšanas koriģēšanu, uz līdzena un horizontāla ceļa ar ātrumu 80 kilometri stundā vai ar maksimālo projektēto ātrumu, ja tas ir mazāks par 80 kilometriem stundā.

2.2.3.3 Arī ar piekabēm ir jāizdara 2.2.3.2.1. punktā norādītā pārbaude ar ātrumu 80 kilometri stundā vai ar tehniski atļauto ražotāja noteikto ātrumu, ja tas ir mazāks par 80 kilometriem stundā, šādos gadījumos:

— ja piekabe ir aprīkota ar vairāk kā vienu asi, kurai ir vadāmie riteņi,

— ja piekabe ir puspiekabe, kas aprīkota ar vismaz vienu asi, kurai ir vadāmie riteņi (*).

2.2.4. *Īpašā ierīce*

2.2.4.1. Stūres iekārta ar pastiprinātāju nav atļauta.

2.2.4.2. Ja stūres palīgiekārtai nav sava papildu enerģijas avota, tai ir jāiekļauj enerģijas rezervuārs. Ja enerģijas avots ir saspiests gaiss, saspiestā gaisa rezervuārs jāaizsargā ar vienvirziena vārstu.

2.2.4.3 Jābūt iespējamam stūrēt transportlīdzekli, pat ja īpašā ierīce nedarbojas.

(*) Kā precizēts kļūdu labojumā, kas publicēts 1970. gada 3. septembra OV L 196.